

LOTTE
PETRI

TRINE
BORRE

MARIANNE
DULONG

De gik efter **DRØMMEN**

Er du endt på rette hylde, eller skulle du i virkeligheden have været smykkedesigner, ejendomsmægler i Berlin eller forfatter? Mød Lotte, Trine og Marianne, som alle tre turde gå efter drømmen.

AF MARIE-LOUISE TRUELSEN. FOTO: PERNILLE RINSING. MAKEUP: DORTE JACOBSEN.

”Jeg ville prøve kræfter med andre sider af mig selv”

Lotte Petri tog springet ud i forfatterlivet uden at vide, om nogen ville udgive hendes bøger. I dag er hun ved at skrive sin femte roman færdig.

Hvordan tør man forlade et godt og sikkert job som marketingchef i en stor organisation for at blive forfatter? Det ved Lotte Petri alt om, for det var præcis, hvad hun gjorde i 2007.

– Jeg havde en travl hverdag med møder og gang i den, og jeg var rigtigt glad for mit job. Men jeg havde været der i ti år og var begyndt at spørge mig selv, om jeg skulle være der ti år mere? Noget i mig sagde nej. Jeg manglede passion, og jeg ville prøve kræfter med andre sider af mig selv. Jeg turde gøre det, fordi jeg havde en tiltro til, at mit projekt ville lykkes – og at jeg kunne få et andet job, hvis det ikke gjorde. Det var før finanskrisen, så jeg ville måske ikke have været lige så rolig omkring det i dag. Lotte havde skrevet på et bogmanuskript ved siden af sit job, og da hun havde sagt op, gik hun hjem og skrev det

færdigt hen over de næste måneder. Det første forlag, hun sendte manuskriptet til, var interesseret, og hun blev kaldt til et møde. Bogen blev antaget.

– Det var lidt af en chok, for jeg havde hørt, at det nærmest kun var promiller, der kom igennem med et manuskript. Men jeg tror, at jeg med ”Den 5. plage”, som handlede om et biologisk terrorangreb, ramte det rigtige tidspunkt i forhold til, at der var opstået en vis terrorfrygt i Danmark efter 9/11 og på grund af krisen efter Muhammedtegningerne.

Kræver disciplin

Drømmen om at blive forfatter havde været der siden skoletiden, hvor hun elskede at skrive stil.

– Men jeg havde måske ikke helt troet, at det kunne lykkes for mig. Da jeg først begyndte at skrive for alvor, fik jeg sådan en følelse af at være kommet hjem, siger hun.

Og hun har lært nye ting, siden hun sagde op.

– De første sider tager enormt lang tid, men efterhånden bliver man bedre og bedre. Jeg har også lært meget om at sparke døre ind til de mennesker, jeg skal tale med i forbindelse med min

LOTTE PETRIS GODE RÅD TIL DIG, DER OVERVEJER AT BLIVE FORFATTER

●
Prøv drømmen af, men hav samtidig et rimeligt sikkerhedsnet.

●
Hvis du gerne vil skrive, så begynd på det, mens du stadig har et job.

●
Bliver bogen udgivet, så vurder, om økonomien kan bære, at du skriver på fuld tid. Det er svært at leve af, jeg kan ikke leve af det endnu.

●
Forsøg eventuelt at få det udgivet i udlandet også. Det er nemmere, hvis du har en agent i det pågældende land.

●
Sørg for at have både hjerne og hjerte med i det, du laver.

research. Der er også ting, du ikke kan researche dig frem til, for eksempel hvilke tanker og følelser, der går gennem en selvmordsterrorist, før han trykker på knappen. Der må man bruge fantasien og fiktionen.

– Jeg kan godt savne det med at gå ud

LOTTE PETRI, 46

KARRIERE

Cand.mag i fransk og HD i afsætningsøkonomi. Sagde i 2007 sit job som marketingchef i Dansk Erhverv op. Sprang ud som forfatter med "Den 5. plage" (2009), som hun blev indstillet til Danske Banks Debutantpris for. Har siden skrevet "Vand til blod" (2011) og "Sort død" (2014). Den fjerde bog, "Hvidt snit", udkommer i 2015, og hun er i gang med at skrive den femte.

PRIVAT

Gift med Christian, der er advokat. Lotte har to børn på 18 og 20 år. Hendes mand har desuden to voksne børn fra et tidligere forhold.

-Jeg var ked af at sige op, for jeg var utroligt glad for mine kollegaer. Men nogle gange må man bare tage en beslutning, fortæller Lotte om at gå efter drømmen.

ad døren om morgenen og komme hjem igen om aftenen. Den proces, der er i det. Jeg behøver jo ikke klæde mig pænt på og tage makeup på, når jeg skal sidde hjemme, men det gør jeg som regel alligevel. Det er med til at få mig til at føle mig professionel. Jeg strukturerer også

min tid og løber gerne en god tur for at klare tankerne.

- Der kan være mange oversprings-handlinger i forhold til at skrive, det kræver stor disciplin at blive siddende foran skærmen. Og hvis der opstår et problem i plottet, kan man let komme

til at gå i stå. Jeg har fundet ud af, at det er bedst at skrive videre alligevel, det er noget med at holde processen flydende, men somme tider kan jeg da være i tvivl indtil sidste side, om det hele går op.

●
- Jeg gad godt have ti butikker i Berlin og 50 strøet ud over resten af Tyskland, siger Trine Borre.

”Ret hurtigt havde jeg de første købere med til Berlin”

Trine Borre blev fuldstændigt grebet af sin ide om at sælge lejligheder i Berlin til danskere. I dag har hun syv ansatte og pendler mellem bopælen i København og kontoret i den tyske hovedstad.

I 2005 købte Trine Borre og hendes kæreste en lejlighed i Berlin sammen med 16 venner. Lejligheden var helt utroligt billig, og Trine begyndte at tænke over, om der mon ikke også var andre

danskere, der kunne tænke sig en ferielejlighed i Tysklands hippe hovedstad. Få år forinden havde hun forladt sygeplejerskeuddannelsen, fordi det ikke rigtigt var hende, og havde i stedet lidt tilfældigt taget en uddannelse til

ejendomsmægler. Inden hun nåede ud og arbejde i faget, blev hun gravid, og mens hun var på barsel, tænkte hun over, hvordan hun skulle få et liv med barn og søndagsarbejde til at hænge sammen. Hun begyndte at lave en slags

TRINES BORRES RÅD TIL DIG, DER VIL VÆRE SELVSTÆNDIG:

●
Undersøg, om din ide er realistisk.

●
Lav en forretningsplan, der hænger sammen fra start til slut med budgetter, der stemmer.

●
Søg al den hjælp, du kan få fra folk, der ved andre ting, end du selv gør.

●
Få dig en mentor, som ved noget om den forretning, du har tænkt dig at bygge op.

●
Vær flittig, ydmyg og taknemmelig.

drejebog for, hvordan hun kunne starte som selvstændig i Tyskland.

– Jeg lod tankerne få frit løb. Hvad havde jeg af muligheder i ejendomsmæglerbranchen dernede, når jeg ikke talte tysk, lige var blevet færdig med min uddannelse og havde et lille barn? Jeg kan huske, at jeg skrev ned, at det ville være vildt at stifte en ejendomsmæglerkæde i Tyskland. Jeg var fuldstændig grebet af den ide, selvom den til at starte med virkede meget uholdbar.

Trine tog et seksugers iværksætterkursus, fik hjælp til nogle ideer, lavede budget og rejste en del frem og tilbage til Berlin. Hun fik et par samarbejdspartnere dernede, som godt kunne se det smarte i, at de havde de billige lejligheder, og at hun kom med danske købere. Trine sprang ud i det, for det eneste, hun i begyndelsen skulle bruge, var sin egen tid og en hjemmeside. Det kunne ikke gå helt galt, tænkte hun, når hun hverken skulle investere i varelager eller ansætte andre mennesker.

– I starten foregik det hele på engelsk, når jeg var i Berlin, men der var flere af de gamle tyske mæglere, der ikke kunne tale engelsk, så jeg måtte kaste mig ud i det tyske sprog. Jeg havde haft det i folkeskolen og på HF, men jeg følte mig nogle gange lidt klodset, når jeg skulle stå og være professionel og samtidig dårligt kunne kommunikere med dem. Det var faktisk ret grænseoverskridende. Men jeg holdt, hvad jeg lovede, og ret hurtigt havde jeg de første købere med til Berlin. Jeg fik dem via min hjemmeside, og så var jeg heldig at få en stor artikel i Børsen sammen med min søster, der også var startet som selvstændig. Den artikel betød, at jeg pludselig blev kimet ned.

Fra sælger til leder

For at hun kunne være tæt på det marked, hun skulle have gang i, flyttede Trine og familien til Berlin. Hun tænkte, at hvis det ikke gik, ville de dog have oplevet at bo i udlandet. Hvad der blot skulle have været et halvt års ophold endte med at blive til fire år i byen. Trine åbnede ejendomsmæglerbutik i Prenzlauer Berg og siden i Charlottenburg. Før hun fik set sig om, havde hun syv ansatte. Hendes mand, der egentlig skulle have været "hausfrau" i Berlin hjalp også til, og desuden stiftede han selv hurtigt et firma, der opkøbte lejligheder på tvangsauktion og satte dem i stand med henblik på videresalg via Trines firma Berlinmægleren.

– Min største udfordring har nok været at gå fra at være sælger til at være leder, det har jeg ingen uddannelse i. Det er også anderledes at sidde over for tyskere og have dem som ansatte. Jeg har taget det, som det er kommet, men der er da masser af udfordringer ved at have ansatte. Jeg er i Berlin to dage om ugen, og jeg har stort set hver uge et møde med en ansat, der oplever udfordringer

i relation til jobbet. Jeg bliver jo nødt til at lytte til det og tage det seriøst, selvom jeg somme tider synes, at det er småting. Men i bund og grund er jeg dybt taknemmelig over, at jeg har to kontorer, der fungerer, selvom jeg er i Danmark de fleste af ugens dage. Mine ansatte er meget ansvarlige og selvstændige. Trine og hendes mand har i dag to børn, men hun synes ikke, at det er et problem, at hun pendler mellem København og Berlin hver uge.

– Det er blevet helt naturligt. Det er måske som en sygeplejerske, der har en dobbeltvagt og ikke ser sine børn to dage. Jeg siger farvel tirsdag morgen og ser dem igen torsdag morgen. De er i seng, når jeg kommer hjem om onsdagen. Turen til Berlin tager mig tre en halv time, fra jeg går hjemmefra, til jeg sidder på kontoret dernede. Og hvis jeg somme tider er nødt til at blive dernede en ekstra dag, har jeg en aftale med børnene om, at så har jeg en lille gave med hjem, ha, ha.

Fremover vil Trine gerne udvide firmaet yderligere til at blive en kæde af butikker.

– Det kender man ikke rigtigt i Tyskland. Hvis der melder sig en investor, er jeg klar!

TRINE BORRE, 37
KARRIERE

Direktør i Berlinmægleren, som hun stiftede i 2006. Har i dag to kontorer og otte ansatte i Berlin. Læser en mini-MBA i Danmark og pendler mellem de to lande hver uge.

PRIVAT

Gift med Bjarke, som er gymnasielærer. Sammen har parret to børn på seks og ti år.

”Det er fedt at starte noget op”

Marianne Dulong droppede ud af lærerstudiet for at lave noget mere kreativt – og endte med at få succes som smykkedesigner.

Da Marianne Dulong var ved at uddanne sig til skolelærer i slutningen af 90'erne savnede hun at lave noget kreativt. I 2000 – blot et halvt år før, hun var færdig med læreruddannelsen – besluttede hun at kvitte studiet.

– Mange rystede på hovedet, men jeg kunne bare mærke så meget energi, når jeg tænkte over at slippe lærerstudiet og gøre noget andet. På det tidspunkt vidste jeg ikke præcis, hvad det skulle være, men vidste, at det skulle være noget med design, så jeg tog forskellige kurser på Designskolen i tegning og materialekundskab. Jeg tog også et kursus hos en guldsmed, og da jeg begyndte på det, kunne jeg slet ikke få armene ned. Det var det, jeg ville. Jeg havde tre børn på det tidspunkt, så derfor tænkte jeg, at det ikke kunne nytte noget, at jeg kom i lære, for så skulle jeg være for meget væk hjemmefra. I stedet lavede jeg et værksted midt i stuen, tog nogle kurser og gik i gang med at uddanne mig selv. Jeg havde to årlige begivenheder, hvor jeg ryddede stuen og solgte mine smykker. Det var fuldstændigt gennemført med velpudsede montrere og friske blomster – man skulle have den her ”Marianne Dulong-oplevelse”, når man kom.

MARIANNE DULONGS BEDSTE RÅD TIL AT DIG, DER HAR EN DRØM OM AT VÆRE SELVSTÆNDIG:

●
Når drømmen skal realiseres, så tag et skridt, der bringer dig nærmere drømmen hver dag. Og pas samtidig på med ikke at tage for mange skridt ad gangen.

●
Accepter, at du har brug for hjælp, for eksempel af en professionel coach.

●
Uddeleger, når du kan, og accepter, at tingene så måske ikke bliver præcis, som du ønsker.

●
Vid samtidig, hvor og hvornår du ikke kan acceptere kompromiser, for eksempel når det kommer til kvaliteten af håndværket – og tag konsekvensen.

●
Lær at leve med, at arbejde og fritid er flydende begreber. Både mine døtre og sønner er opvokset på værkstederne.

●
Hvis du får succes, så accepter, at der er en periode, hvor du må arbejde rigtig meget. Men sæt en dato for, hvornår det skal være slut med at have så travlt.

Ret kort tid efter besluttede jeg at åbne min første butik i Silkegade.

Kroppen sagde stop

Mariannes firma voksede, hun fik stylist og designer Anja Camilla Alajdi ind som partner, fik ansat to dygtige guldsmede og flere medarbejdere til butikken. Firmaet designede de øreringe, som Kronprinsesse Mary bar til sit bryllup, og fik også opgaven med at restaurere det kongelige rubinsæt. Marianne fortsatte

selv med at arbejde lidt på smykkerne, men blev i højere grad administrator med alt, hvad det krævede af ledelse, regnskaber og overblik. Hun fandt ud af, at det at drive firma også var noget, hun kunne lide. Dog fik hun efterhånden lige lovlig travlt.

– Det at være selvstændig kræver, at man en gang imellem kigger på det hele og spørger sig selv: ”Er du egentlig glad for det her?” Det er sådan en balancegang, når man samtidig skal have børn og ægteskab til at fungere. Når man er selvstændig, mærker man lynhurtigt, at der er mennesker, der har brug for en – det er jo mig, der ved, hvilken vej firmaet skal. Det er en enormt tilfredsstillende følelse, at man er en uundværlig del af et fællesskab, men man kan også komme til at bruge alt, alt for meget tid på det, fordi der hele tiden er brug for en. Der var seks år, hvor jeg ikke sov mere end fire-fem timer hver nat for at nå det hele. I lang tid tænkte jeg, at det bare var en overgang, og alle andre, jeg kendte, havde jo også travlt. Men min krop begyndte at sige fra. Min kæbe satte sig fast, jeg fik udslæt over det hele, og pludselig kunne jeg ikke bevæge den ene arm. Det gik op for mig, at kroppen prøvede at sige, at jeg skulle stoppe op og tænke mig om.

Et næste naturligt skridt for firmaet Marianne Dulong ville have været at ekspandere i udlandet, og Marianne er sikker på, at det ville være muligt, hvis hun havde sat alt ind på det. Men hun var samtidig begyndt at ønske sig endnu et barn. Og hvad gør man så?

– Vi valgte at omdefinere vores opfattelse af succes og kalde det en succes, at vi skaber smykker af en kvalitet, som vi kan stå inde for. Vi droppede – indtil videre – tanken om at sælge smykkerne i udlandet, og på den måde fik min mand

●
MARIANNE DULONG,
45

KARRIERE

Smykkedesigner. Åbnede første butik i Silkegade i 2005. Åbnede for nylig stor flagship store i Lyngby Storcenter.

PRIVAT

Gift med Christian, som også er selvstændig. Sammen har parret tre børn i på 17, 15 og 2 år. Marianne har desuden en søn på 21 fra et tidligere forhold.

●
I seks år sov Marianne kun fire-fem timer hver nat, og mærkede på egen krop, at man nemt kommer til at bruge for meget tid på drømmen.

og jeg tid til endnu et ønskebarn. Vi fik Charlie, der hjalp mig til at tage en pause. Han var mega planlagt, og vi nåede det lige. Jeg var 43 år på det tidspunkt. – Sagen er, at kvinder oftest skal skabe både karriere, få børn og holde liv i parforholdet fra de er 30 til 45 år, men

måske kunne man udskyde dele af det, til man er 50? Eller 70? Min erfaring er, at man godt kan tage det roligt. Der er masser af år til at gøre det, man gerne vil. Jeg kommer ikke til at gå på pension, når jeg er 62, og sådan tror jeg, at de fleste i min generation og i de kommende

generationer har det. De unge i dag bliver måske 100 år, de har ikke travlt. Nyd dine børn, og vær der for dem. Det er fedt at starte noget op, og selvfølgelig kræver det en masse energi, men man behøver ikke at køre 100 kilometer i timen hele tiden.